

Enskild motion

Motion till riksdagen 2015/16:193

av Per Ramhorn och Carina Herrstedt (båda SD)

med anledning av prop. 2014/15:127 Assisterad befruktning för ensamstående kvinnor

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen avslår proposition 2014/15:127 Assisterad befruktning för ensamstående kvinnor.

Motivering

I proposition 2014/15:127 lämnas förslag om att ensamstående kvinnor ska ges samma möjlighet till assisterad befruktning inom svensk hälso- och sjukvård som idag finns för gifta par, registrerade partner och sambor.

Lagförslaget avser att undanröja en påstådd diskriminering av ensamstående kvinnor som i nuläget inte kan få assisterad befruktning. En ensamstående kvinna som genomgår en assisterad befruktning inom svensk hälso- och sjukvård blir barnets enda rättsliga förälder. Frågan om assisterad befruktning av ensamstående kvinnor är därför mycket komplex då den ställer barnets bästa mot den eventuella kvinnans ”rätt till” ett barn.

Utgångspunkten för Sverigedemokraternas familjepolitik är att barnens bästa skall beaktas i alla situationer inom familjepolitikens område. Det är vår övertygelse att kärnfamiljen är den samlevnadsform som har bäst grundförutsättningar att ge barnen en stabil och trygg uppväxtmiljö. Samtidigt är vi medvetna om att detta är en samlevnadsform som inte fungerar för alla och vill naturligtvis arbeta för ett fullgott samhällsstöd till alla samlevnadsformer där barn finns med i bilden.

Det är vår uppfattning att det existerar medfödda skillnader mellan de flesta män och de flesta kvinnor som går bortom det som kan observeras med blotta ögat. Vi är också av den uppfattningen att de manliga och kvinnliga egenskaperna i många fall kompletterar varandra, bland annat av den orsaken anser vi att alla barn bör ha rätt till både en mor och en far i sitt liv.

En ensam vårdnadshavare behöver inte vara sämre än två vårdnadshavare men däremot så ökar sårbarheten om något skulle hända den ensamstående föräldern, i detta fall mamman. Två rättsliga föräldrar ger barnet en större trygghet i ekonomiskt, rättsligt och socialt hänseende om föräldern exempelvis blir sjuk eller avlider.

Vi anser att det vore djupt olyckligt om lagförslaget godkändes då det skulle innebära att svensk sjukvård bidrar till att det föds barn som saknar pappor redan från livets början. Det är orimligt att antidiskrimineringsprincipen och kvinnans påstådda ”rätt till” att få ett barn ska ha företräde framför principen att värna barnets bästa.

Ett barn har rätt till två vårdnadshavare av flera anledningar. Ett av de viktigaste argumenten är den ekonomiska och sociala tryggheten för barnet, en trygghet som i större utsträckning kan garanteras om det finns två vårdnadshavare som kan ta hand om barnet och barnets behov. I nästan alla andra sammanhang som frågan om barn och deras vårdnadshavare diskuteras så betonas vikten av behovet av en pappa. Ett exempel är i debatten om föräldraförsäkringen där de partier som är för så kallade pappamånader med eftertryck betonar pappas viktiga roll för barnet och dess uppväxt.

Vi utgår ifrån barnets bästa och barnets villkor och vill inte medverka till att förringa pappans betydelse eller barnets rätt till båda sina föräldrar. I målkonflikten mellan att ge en barnlös kvinna rätten att få ett barn och barnets behov av två vårdnadshavare, både en mamma och en pappa, så väljer vi att ställa oss på barnets sida.

Det kan även starkt ifrågasättas om inte förslaget att ge ensamstående kvinnor möjlighet att via assisterad befruktning skaffa barn kan tänkas strida mot barnkonventionen. Av barnkonventionen framgår i artikel 3 att barnets bästa ska komma i främsta rummet vid alla beslut som rör barn. Det framhålls också i flera artiklar i barnkonventionen att det är centralt att ett barn har två föräldrar. I barnkonventionens artikel 7 framhålls att ett barn, så långt det är möjligt, har en rätt att få vetskap om sina föräldrar och att bli omvårdat av dem. Av artikel 18 framgår att konventionsstaterna ska göra sitt bästa för att

säkerställa erkännandet av principen att båda föräldrarna har ett gemensamt ansvar för barnets uppfostran och utveckling.

Barnombudsmannen påpekar just barnets sårbarhet i det fall man bara har en förälder. I sitt yttrande påpekar Barnombudsmannen bland annat att ”växa upp med enbart en förälder innebär dock en extra sårbarhet”. Barnombudsmannen tillstyrker förvisso utredningens förslag men enbart under förutsättning att förslaget kompletteras med åtgärder som innebär att barnets rättigheter säkerställs.

Psykologförbundet uttrycker liknande tveksamhet då de i sitt yttrande framför att de ställer sig bakom utredningens förslag, men menar att barnkonventionen bör få ett större genomslag.

Sveriges Kvinnolobby påpekar i sitt remissvar utredningens bristande konsekvensanalyser ur ett barnrättsperspektiv.

Även Svenska kyrkan understryker i sitt yttrande över delbetänkandet Assisterad befruktning för ensamstående kvinnor (Ju2014/3407/L2) att det är angeläget att barnperspektivet ges en framträdande roll i frågor som rör assisterad befruktning. De konstaterar också att undantag från värnandet om barnets rätt till två föräldrar antas bli tämligen omfattande.

Sammanfattningsvis anser vi att det är självklart att barnets bästa och barnperspektivet, dvs. rätten till två föräldrar, ska väga tyngre än kvinnans önskan om barn. Riksdagen bör därför avslå denna proposition om att tillåta assisterad befruktning av ensamstående kvinnor.

Per Ramhorn (SD)

Carina Herrstedt (SD)